

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:13
מוצאי שב"ק.....5:45
שיעורים כסדרן
נ"ך.....דברי הימים א כ"ב א'
בבלי.....סנהדרין ד'
ירושלמי.....שקלים ו'
תוספתא.....שביעית ג'
רמב"ם.....פרה אדומה ד'

שעה 14, גליון 12 (680)

פרשת וישב, כ' כסליו, שנת תשפ"ה לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

עס קומט חנוכה

מיר טרעטן שוין אט אט אריין אין די הייליגע און פרייליכע טעג פון חנוכה, ווען מיר צינדען אן די הייליגע חנוכה ליכט, לייכט דאס אויף אונזער הארץ און נשמה, מיר דארפן אויסנוצן די הייליגע חנוכה טעג אויפצולייכטן און אויפצושיינען אזוי שטארק, אז דאס זאל שוין אנהאלטן אויף אויף ווייטער, אויף די גאנצע יאר.

די ערשטע זאך מיט וואס מיר דארפן זיך אויפפרישן אין די טעג, איז מיט'ן קוקן אויף די גוטע זייט פון אונז, מיט'ן קוקן אויף די גוטע חלקים וואס מיר האבן, און דאנקען דעם אייבערשטן אויף די אלע גוטס וואס ער געבט אונז.

די טעג פון חנוכה זענען געשטעלט להודות ולהלל, אזוי ווי מען זאגט ביי "על הניסים" די ווערטער "וקבעו שמותי מי חנוכה להודות ולהלל לשמך הגדול", די טעג זענען געשטעלט צו לויבן און צו דאנקען דעם אייבערשטן. <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

ותתפשטו בכבודו, די ווייב פון פוטיפר האט אנגעכאפט יוסף ביי זיין קלייד. דער הייליגער רבי (שיחות הר"ן סימן ק) טייטשט דעם פסוק אז דער יצור הרע פארנארט דעם מענטש מיט זיינע קליידער, ער מאכט אז דער מענטש זאל זיין פארנומען, ער זאל דארפן שאפן געלט צו קענען איינקויפן קליידער, און מיט דעם נעמט ער אונעק דעם מענטש פון לערנען, דאווענען און דינען דעם אייבערשטן, מען ווערט פארנומען מיט די קליידער. עס איז נישט נאר א מעשה וואס האט איינמאל פאסירט מיט יוסף הצדיק, נאר דאס איז דער וועג ווי אזוי דער ס"מ כאפט אריין יעדן מענטש ער זאל נישט האבן קיין צייט צו לערנען און דאווענען דורך דעם וואס ער איז פארנומען מיט די קליידער, ווער עס איז אבער שטארק ביים אייבערשטן, דער קוקט נישט אויף די זאכן, אפילו ער זאל נישט האבן קיין קליידער, ווערט ער נישט אפגעשוואכט פון דינען דעם אייבערשטן, דאס איז פשוט אין פסוק, "ויעזוב בגדו בידה וינס ויצא החוצה", יוסף הצדיק האט אייבערגעלאזט די קליידער, ער האט נישט אריינגעלייגט זיין גאנצע קאפ אין דעם, זיין גאנצע קאפ איז געליגן אין עבודת השם, ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן.

דער רבי לערנט אונז דא אויס א מוראדיגע זאך, א מענטש זאל זיך נישט לאזן מבבל זיין פון גארנישט, א מענטש זאל זיין שטארק ביי זיך, אפילו ער זאל פארליין געלט זאל ער נאכאלץ גיין אין שול דאווענען די דריי תפלות, שחרית, מנחה און מעריב מיט מנץ. אנדא איז דא אויף דעם א גרויסער יצור הרע, עס איז דא אסאך טרודות, זאגט דער רבי "יעזוב בגדו בידה" - איך לאז איבער מיין קליידער, איך לאז איבער מיין פרנסה, "וינס" - און איך לויף אין בית המדרש דאווענען; מוהרא"ש שרייבט פיל מאל אין ספר הקדוש "אשר בנחל" אז דאס גיין אין שול דאווענען מיט מנץ דאס ברענגט נאר אראפ דאס שפע פאר'ן מענטש, מוהרא"ש זאגט: "אז מען דאווענט מיט מנץ האט מען א דבר שבמנץ - געלט", פרויבירט עס אויס, ווער עס איז מקפיד צו דאווענען שחרית מיט מנץ, מנחה מיט מנץ, און מעריב מיט מנץ וועט האבן גרויס שפע.

די זעלבע איז מיט לימוד התורה, איך לאז אפ אלע מיניע טרודות און איך גיי לערנען מייןע הייליגע שיעורים; עס לאזט זיך נישט גלייבן, עס איז חיים געווען שמחת תורה, מען האט זיך אט פארגענומען; דער יאר וועל איך געהעריג לערנען חומש מיט רש"י און מפרשים, און די יאר גייט אזוי שנעל אריבער, מיר האלטן שוין באלד ביי פרישת מקץ, באלד ענדיגט מען שוין סדר בראשית, און דו ווייסט אפילו נישט וועלכע סדרה עס גייט די וואך... אז מען איז שטארק און מען לערנט יעדן טאג אביסל חומש, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער, ענדיגט מען יעדע וואך די גאנצע סדרה.

נאכדעם מאכט מען זיך א שיעור אין משניות, מען לערנט יעדן טאג אביסל משניות; משניות האט אין זיך מוראדיגע סגולות, משניות ברענגט פרנסה, משניות ברענגט שפע, משניות טוישט אינגאנצן דעם מענטש, מוהרא"ש זאגט אין "אשר בנחל": "ווען מענטשן וואלטן געוואוסט דאס גרויסקייט פון משניות, וואלט געדער איינער אסאך געלערנט משניות", געדער איינער לערנט וויפיל ער קען, איין פרק א טאג, צוויי פרקים א טאג, דריי פרקים א טאג, און אז מען איז זוכה לערנט מען "ח"י פרקים" משניות יעדן טאג, עס איז נישט קיין שווערע זאך, אויב מען איז זיך מסדר קען דאס יעדער איינער באווייזן, מען לערנט זעקס פרקים אינדערפרי, זעקס פרקים נאכמיטאג, און זעקס פרקים ביינאכט.

משניות איז די עצה פאר איינעם וואס זיין מח איז מבבל, זיין מח איז נישט געזעצט, ער ווייסט נישט וואס ער וויל, די קאפ פארט אים ארום, ער האלט אין איין טראכטן אז פאר יענעם גייט בעסער, און אזוי ווייטער אלע סארט שלעכטע מחשבות וואס קומען אריין אין מח.

אסאך מענטשן קומען צוריק וויינען, איך לערן משניות און עס העלפט מיר נישט, קען זיין דו דארפסט לערנען מער פרקים משניות, אזוי ווי איינער גייט צום דאקטער, דער דאקטער ווייסט נישט ווי שטארק די מח איז נישט מסודר, פארשרייבט ער א רעצעפט און הייסט צוריק קומען אין צוויי וואכן צו זען אפער דארף מען א שטעקערע מעדעצין. קען זיין דו דארפסט לערנען אכצן פרקים משניות, וואס דאס טוישט אינגאנצן דעם מענטש. עס גייט נישט אין איין טאג, עס גייט נישט אין איין וואך, אבער אז מען איז שטארק מיט דעם ימים רשנים העלפט עס.

(אשר הרה"ק אל יואל, וישב תשפ"ה)

א גוט ווארט

(ב): "מפל הדברים צועק כבוד השם יתברך", פון די נייעס שרייט ארויס אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, מען קען נעמען רמזים פון די נייעס.

זעצט איז די אמעריקאנע באפעלקערונג זייער פארטון און די נייעס אז דער פרעזידענט האט געפארדענט (באגנאדיגט) זיין זון פון תפיסה; דאס איז שטארקע חיזוק ווען מען גייט התבודדות, מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן, מען זאל בעטן: "רבונו של עולם, איך האב טאקע געזינדיגט, איך בין שולדיג, איך בין דער ערנסטער פארברעכער, אבער דו ביסט דאך מיין טאטע און א טאטע וועט זיכער פארדענען זיין זון, אים געבן נאר גוטס, בעט איך דיר אייבערשטער, נעם אן מיין תשובה, איך גיי שוין זיין גוט, העלף מיר, פארדן מיך, נעם מיך ארויס פון די נישט גוטע, נעם מיך ארויס פון תפיסה, פון מייןע תאוות, פון די קליפות וואס מאכן מיך פארגעסן פון דיר".

(עצתו אמונה וישב תשפ"ה)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

איך בין מקנא ר' יוסקע

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת וישלח, ז' כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

די גרעסטע זאך איז דינען דעם אייבערשטן מיט תמימות ופשיטות, דער הייליגער רבי האט זיך אויסגעדרוקט אויף איינעם, א פשוטער מענטש וואס האט געוואוינט אין ברסלב (תח' מוה"ר, סימן תקס): "אני מקנא את ר' יוסקע", איך בין מקנא דעם ר' יוסקע, "שיכול לומר הרבה", וואס פלעגט זאגן אסאך; אין ברסלב האט געוואוינט א איד וואס פלעגט זאגן און זאגן תהילים און תחינות און מעמדות, אויף אים האט דער רבי געזאגט אז ער איז אים מקנא.

אינטערעסאנט, דער רבי זאגט דאך (לקוטי מוה"ר חלק א, סימן רעח): "הצדיק שאינו מקנא שום צדיק, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא", אז די גרעסטע מדריגה איז ווען מען איז קיינעם נישט מקנא, "ויק אותו לבדו יתברך", נאר דעם אייבערשטן אליין, און ווי מיר ווייסן האט דער רבי דאס געזאגט אויף זיך אליין, אזוי ווי די מעשה גייט מיט רבי נתן, ווי ער האט זיך צופלאמט און געזאגט אז דער רבי איז משיח וכי' וכי'; דער רבי איז קיינעם נישט מקנא, נאר דעם איש פשוט פון ברסלב וואס קען אסאך זאגן... דאס איז פלאי פלאים, ווי גרויס תמימות ופשיטות איז, דאס איז העכער פון די העכסטע, ביים רבי'ן איז תמימות די העכסטע זאך, אז אים איז מען גאר יא מקנא.

זאג תהילים, הלואי זאלסטו יעדן טאג זאגן דעם יום תהילים און מסיים זיין תהילים יעדע וואך. דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן עט): "מי שרוצה לזכות לתשובה יהיה רגיל באמירת תהילים", ווער עס וויל זוכה זיין תשובה צו טון זאל זאגן תהילים, "כי אמירת תהילים מסגל לתשובה", ווייל זאגן תהילים איז מסגל צו תשובה טון. "יהנה, הכל חפצים ליראה את שמו", יעדער איד וויל זיין אן ערליכער איד און טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן, "זאף על פי כן לאו כל אדם זוכה לעשות תשובה", אבער נישט יעדער איז זוכה אויסצופירן זיין ווילן אויף למעשה, "כי יש אחד שאין לו התעוררות כלל לתשובה", ווייל ער האט בכלל נישט קיין שום התעוררות תשובה צו טון, "אפילו מי שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער של תשובה השני לו", און אפילו איינער וואס האט שוין יא א התעוררות תשובה צו טון, ווייסט ער נישט וואס ער זאל טון דאס צו קענען אויספירן, "אפילו אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער של תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה", און אפילו איינער וואס האט יא א התעוררות תשובה צו טון און ער ווייסט וואס מען דארף טון צו ווערן אן ערליכער איד, דארף ער נאך אויף זוכה זיין צו טון למעשה און נישט ווערן צעבראכן וכי' וכי', דערפאר איז נישט יעדער זוכה תשובה צו טון, "יעל ידי אמירת תהילים, אפילו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה", פירט דער רבי אים, אז א מענטש איז זוכה און ער זאגט תהילים, אפילו ער האט נישט קיין שום התעוררות - ווערט ער אבער נתעורר תשובה צו טון דורך דעם, "וגם זוכה על ידי תהילים להגיע אל השער ואת השני לו, ולפתח השער; נמצא שזוכה על ידי תהילים לעשות תשובה", און ער קען אנגיין מיט א מוראדיגע שטארקייט וכי' וכי', ביז ער איז זוכה תשובה צו טון און ווערן אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(צנחו אמונה וישלח תשפ"ה)

ספר המדות תפלה

ל. מי שעולה על רוחו להתחנן לפני השם יתברך, על ידי זה נושא חן בעיני השם יתברך. ווען איינער טראכט צו רעדן און זיך צו בעטן ביים אייבערשטן, מאכט דאס אז דער אייבערשטער זאל אים ליב האבן, ער זאל האבן חן ביים אייבערשטן.

לא. על ידי בטחון הקדוש ברוך הוא שומע תפלות. די בטחון אינעם אייבערשטן, מאכט אז דער אייבערשטער זאל אויסהערן די תפלות.

לב. אל תתפלל בבית שבנה בעל מחלוקת. דאווען נישט אין א הויז וואס איז געבויעט געווארן דורך א בעל מחלוקת.

קאטש א גאנץ יאר דארף מען אויך דאנקען דעם אייבערשטן, איז אבער די טעג פון חנוכה מער מסוגל פאר דעם.

אנשטאט צו קוקן אויף די שלעכטע זאכן וואס מען האט, אנשטאט צו קוקן אויף די צרות און יסורים וואס מען האט, דארף מען זיך צוגעוואוינען צו קוקן אויף די גוטע זאכן וואס מען האט, אויף די פילע טובות און חסדים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אונז שטענדיג.

דער יצר הרע מאכט בלינד דעם מענטש אז ער זאל נישט זען די גוטע חסדים וואס ער באקומט, ווען מען זיצט אבער ביי די חנוכה ליכט, דארף מען אריינטראכטן און זען אז מען איז ברוך ה' געזונט, אז די משפחה איז געזונט, אז מען האט אויגן צו זען, אויערן צו הערן, ציינער צו עסן, הענט אנצוכאפן, און פיס צו גיין. אז מען איז זוכה אריינצוכאפן מצות ומעשים טובים, אז מען גייט מיט בארד און פאות, מיט ציצית, מיט א קאפל, אז מען האט א מזוזה אויפ'ן טיר, אז מען לייגט תפלין, אז מען היט שבת, אז מען עסט כשר'ס. אז מען איז זוכה צו לערנען תורה, צו דאווענען, צו רעדן צום אייבערשטן, און די ליסטע ענדיגט זיך נישט.

ווען מען טראכט אין דעם אריין, זעט מען אז די פילע גוטס וואס מען האט, וועגט גאר שטארק איבער די שלעכטע חלקים וואס מען האט. און דאן הויבט מען אן צו דאנקען און צו לויבן דעם אייבערשטן.

דאס רעדן צום אייבערשטן איז א "חבר פיפיות", א שווערד וואס איז שארף פון צוויי זייטן. פון איין זייט דארף מען בעטן דעם אייבערשטן, און פון די אנדערע זייט דארף מען דאנקען דעם אייבערשטן. א סך מאל איז די הארץ פארשטאפט און מען קען נישט עפענען דאס מויל צו בעטן דעם אייבערשטן וואס מען דארף, אבער אז מען הויבט אן קודם צו קוקן אויף די זאכן וואס מען האט שוין יא, און מען דאנקט דעם אייבערשטן דערויף, דאן זעט מען אז דער אייבערשטער האט שוין א סך מאל געהאלפן, און דאס עפענט די הארץ צו בעטן אויף די איבריגע זאכן וואס מען האט נאכנישט.

דער הייליגער "קדושת לוי" זי"ע איז מסביר דאס וואס די גמרא זאגט (ברכות ז) אז א "צדיק גמור" איז "צדיק וטוב לו", און א "צדיק שאינו גמור" איז "צדיק ורע לו". זאגט ער אז א "צדיק גמור" פון אים הערט מען אייביג נאר אז איז אים גוט און פיין, ער איז א "צדיק וטוב לו" ער קוקט נאר אויף די גוטע זאכן וואס ער פארמאגט. אבער א "צדיק שאינו גמור" איז א "צדיק ורע לו", מען הערט אייביג פון אים ווי שלעכט עס גייט אים דאס לעבן, ער איז א "צדיק ורע לו", ער זעט נאר די שלעכטע חלקים וואס ער האט.

די יונים האבן געוואלט אריינברענגען אז עס נאר דא טבע, נישט דער אייבערשטער פירט די וועלט נאר אז די וועלט פירט זיך מיט טבע מקרה און מזל, עס געשעט זאכן פון זיך אליין. ווען א איד פאלט אריין אין די קליפה פון די יונים, ער גלייבט נישט אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, דאן איז ער אויף געהאקטע צרות; יעדע זאך וואס עס גייט אים נישט גוט, מאכט אים אינגאנצן פארלוירן, ער האט זיך נישט צו וועסן און ער האט נישט ווער עס זאל אים העלפן.

זעצט אבער אין די טעג פון חנוכה האבן די הייליגע חשמונאים באזיגט די יונים, און נישט אויף א דרך הטבע, די חשמונאים זענען געווען א סך ווייניגער און א סך שוואכער פון די יונים, ווייל זיי האבן אבער זיך געהאלטן מיט'ן אייבערשטן, זיי האבן געבעטן דעם אייבערשטן, האט זיי דער אייבערשטער געהאלפן און זיי האבן באזיגט די יונים. און דאס דארף אונז אויך לערנען אז עס נישט דא קיין דרך הטבע, אלעס פירט נאר דער אייבערשטער, און ווען מען ווייסט דאס, עפענט מען אויף די מויל און מען דאנקט דעם אייבערשטן פאר די גוטע זאכן וואס מען האט, און מען בעט אויף אויף ווייטער.

ווען א איד געוואוינט זיך צו דאס צו טוהן, וועט ער האבן די גן עדן אויף די וועלט. ער וועט זיין דער גליקליכסטער מענטש אויף דער וועלט.

(שיחות מורה"ש ערך עניני חנוכה)

לעבנסגעשיכטע פון רבי'ן (קפו)

אין קורצן פון פריער: די גלוסט און בענגעניש פון רבי נתן צו גיין צום הייליגן רבי'ן האט איבערגעוואויגן זיינע שווערע מניעות און ער לאזט זיך ארויס אין וועג צום רבי'ן אויף שבת חנוכה. ער האט אנגעהויבן גיין צופיס, ער האט נישט געהאט קיין געלט אויף שפעצן צו קענען נעמען א וואגן, אבער דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף אים, "הבא ליטהר מסייעים אותו" (שבת ק"ד.), ווען איינער וויל זיין ערליך, העלפט מען אים פון הימל, ווען איינער וויל עפעס מיט אן אמת און מיט א שטארקע חשק, פאלן אנוועק אלע מניעות, און דער אייבערשטער האט אים געהאלפן אז א איד איז דורכגעפארן מיט א וואגן און אים מיטגענומען פאר עטליכע קילאמעטער, און דער איד האט אים נאך געגעבן אביסל געלט פאר הוצאות הדרך און מיט דעם האט ער געקענט נעמען נאך א וואגן, ביז ער איז ענדליך אנגעקומען צום הייליגן רבי'ן.

תרלג

דאנערשטאג נאכט, די נאכט צו ערב שבת קודש ראש חודש טבת, די זיבעטע ליכטל פון חנוכה, איז רבי נתן אנגעקומען צום הייליגן רבי'ן, ער איז גלייך אריין צום רבי'ן וואס איז שוין דעמאלט געליגן אין בעט.

דער רבי האט אים דערציילט איבער וואס ער גייט אריבער אין די יעצטיגע טעג, אז א שלעכטער מענטש האט אויסגעטראכט אויף אים פאלשע נארישע בבלבולים, ער האט ארויסגעלאזט א שם רע אויפ'ן הייליגן רבי'ן אז ער איז פון פת .... און דער רבי האט געהאט פון דעם גרויסע יסורים.

דער רבי האט געזאגט אז ער מיינט אז ער האט נאך גיינמאל נישט געהאט אזעלכע שווערע יסורים.

תרלד

שבת פרשת מקץ, וואס איז דעמאלט אויסגעפאלן די צווייטע שבת אין חנוכה, האט דער רבי געזאגט <<<<<<

שמועסן און געדאנקען

איינמאל איז א אינגל אריינגעקומען צו רבי נתן און רבי נתן האט גערעדט מיט אים א לאנגע צייט איבער דעם תכלית פון א מענטש, ער האט אים מעורר געווען און מחזק געווען צו דינען דעם אייבערשטן, צו רעדן מיט'ן אייבערשטן יעדן טאג, צו לערנען יעדן טאג שיעורים אין די הייליגע תורה, און אזוי ווייטער.

אינצווישן איז דאך אריינגעקומען א איד פון אנשי שלומינו, און ער האט געזען ווי רבי נתן פארברענגט אזוי סאך צייט מיט א קליינעם אינגל, און ער האט אים געפרעגט איבער דעם, "פארנוואס פארברענגט איר אזויפיל צייט צו רעדן מיט א קליין אינגל?"

האט אים רבי נתן געענטפערט, "אט איז ער א אינגל, אט איז ער א בחור, אט איז ער א אינגערמאן, אט איז ער אן אלטער איד, און אט טראגט מען אים שוין... פארנוואס זאגסטו אז איך פארברענגט די צייט אומזיסט?"

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן ל"ח)

שאלות ותשובות ברסלב

זיך אויסרעדן צום אייבערשטן ביי חנוכה ליכט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך געדענק פון אלע יארן ווי דער ראש ישיבה שליט"א רעדט אין די טעג ארום חנוכה איבער די גרויסקייט פון זיך אויסרעדן די גאנצע הארץ און זיך אויסרעדן ביים אייבערשטן ווען מען זיצט ביי די חנוכה ליכט, און יעדעס יאר ווען עס קומט חנוכה האב איך נאכאמאל די חלישות הדעת, ווייל א גאנצן טאג ווען איך גיי אריבער א שוועריגקייט אדער איך דערמאן זיך אינמיטן טאג א זאך וואס איך דארף אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן, טראכט איך גלייך אז באלד ביי די חנוכה ליכט גיי איך עס שוין אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן, דעמאלט אינמיטן טאג האב איך דאך נאכנישט דעם יצר הרע פון שפעטער, אבער ווען עס קומט למעשה, מען זיצט שוין ביי די חנוכה ליכט, מען האט שוין געענדיגט זינגען די זמירות, עס איז נאך דא אפאר מינוט צוצוענדיגן די האלבע שעה, יעצט איז דאך די ריכטיגע צייט זיך צו עפענען דאס מויל און רעדן אביסל צום אייבערשטן, און פונקט דעמאלט ווערט מיין מויל פארשלאסן, מיין מוח פארהאקט, די געפילן פארמאכט, און איך קען ממש נישט רעדן צום אייבערשטן, עס קומט ארויס א ווארט דא און א ווארט דארט, אבער גאר ווייט פון זיך אויסשמועסן געהעריג מיט'ן אייבערשטן.

יעצט קומט חנוכה האב איך זיך דערמאנט פון דעם, אבער באמת איז עס פסדר אזוי, די הארץ איז אנגעלייגט, און איך ווייס אז די איינציגסטע עצה פאר מיר איז זיך אויסצורעדן צום אייבערשטן, און איך טראכט אז באלד גיי איך טרעפן א רואיגע צייט און א רואיגע פלאץ און זיך אויסגיין די גאנצע הארץ פאר'ן אייבערשטן, מארגן צופרי גיי איך אויפשטיין פארטאגס און זיך אויסרעדן צום אייבערשטן, און ווען עס קומט למעשה איז אזוי שווער זיך אויסצושמועסן מיט'ן אייבערשטן ווי מיט א גוטער חבר, עס קומט קוים ארויס אפאר אויסגעקראצטע ווערטער, און די הארץ בלייבט ווייטער אנגעלייגט.

עס מאכט זיך פון מאל צו מאל וואס די הארץ איז מיר אפן און איך קען זיך גוט אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן, געווענליך פאסירט עס ווען דער גלעזל איז שוין ממש איבערגעפילט, איך שפיר ווי איך פלאץ שוין, און נאכדעם ווען איך האב זיך גוט אויסגערעדט און דערציילט פאר'ן אייבערשטן אלעס מיט אלע פרטים, שפיר איך זיך אזוי גוט, די בעסטע געפיל וואס איך האב נאר אין לעבן, איך שפיר אז איך בין ביים אייבערשטן אין די הענט און ער געבט זיך אפ מיט מיר ווי אן אייגן קינד, ווי אזוי קען איך אבער מאכן אז דאס זאל פאסירן מער אפט, און אפילו ווען איך גיי נישט אריבער אזויפיל שוועריגקייטן?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

ישר כח

יום ג' פרשת וישלח, ט"ו כסליו, שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד ... גרויזאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו, דאס אליין אז מען וויל רעדן צום אייבערשטן, מען זיצט ביי די חנוכה ליכט און מען וויל ארויסזאגן ווערטער צום אייבערשטן, אבער די מויל איז פארשטאפט - דאס אליין איז זייער זייער חשוב ביים אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כח): "זאפלו אם לפעמים נסתמין דבריו ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל", אפילו אויב מען האט נישט קיין ווערטער וואס ארויס צו רעדן ביי התבודדות, "אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד, דהיינו התכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך וחספן ומשתוקק לדבר", דאך מען וויסן אז דאס אליין, אז מען קומט צום אייבערשטן, מען וויל און מען ווארט צו קענען ארויסרעדן א ווארט, "אף שאינו יכול", אבער עס גייט נישט, די מויל איז פארמאכט - "זה בעצמו גם כן טוב מאד", דאס אליין איז אויך זייער גוט.

דערברענגט זאלסטו ווייטער גליסטן, בענגען און האפן אויף די הייליגע חנוכה טעג צו קענען זיך אויסשמועסן ביי די ליכט, און ווען דו צינדסט די מנורה זאלסטו ארויסזאגן אפאר ווערטער צום אייבערשטן: "טאטע איך וויל זיין גוט, טאטע זיי מיר מקרב צו דיר, ווען וועל איך שוין זוכה זיין לערנען און דאווענען, לעבן מיט דיר?" אפילו איין ווארט וואס מען זאגט ארויס צום אייבערשטן איז בוגע קויעים, עס שפאלט הימלען, אויבן אין הימל איז א שמחה גדולה ווען א איד זאגט נאר דאס ווארט: "טאטע"; עס ווערט א חתונה, א זיווג, א יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה.

אויף די צווייטע פראגע, וואס דו קענסט טון צו רעדן מער אפט צום אייבערשטן, אפילו ווען מען איז נישט איבערגעפילט מיט ווייטאג; די עצה אויף דעם איז, פאלגן דעם רבי'ן; זיך מאכן א קביעות, רעדן אפאר מינוט יעדן טאג צום אייבערשטן באופן קבוע. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כח): <<<<<<

תורה ביי שלש סעודות, ער האט אנגעהויבן די תורה (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ל') מיט'ן פסוק (בראשית מ"א) "ויהי מקץ", און ער האט אויסגעטייטשט דעם מאמר "מישרא דספינא" (פכוורת ח'), דער רבי האט אבער נישט צוגעגנדיגט אריינצוטייטשן די תורה אין דעם פסוק, ווי אזוי די תורה האט א שייכות מיט'ן פסוק מיט וואס ער האט אנגעהויבן.

תרלה

מוצאי שבת קודש נאך הברלה האט דער רבי געערעדט מיט אנשי שלומינו און ער האט זיי געזאגט אז אויב וואלט ער געוואלט צוגעגנדיגן די תורה און עס אריינטייטשן אין דעם פסוק, וואלט ער געדראפט זאגן נאך אזא לאנגע תורה אזוי לאנג ווי וואס ער האט שוין געזאגט.

דערנאך האט דער רבי געזאגט, "איך זע יעצט אויס ווי איינער וואס מען האט אים פאראוורטיילט אים צו שלאגן אויף אלע פיר זייטן פונעם שטראט", און מען האט בכלל נישט פארשטאנען וואס ער האט געמיינט צו זאגן דערמיט.

רבי נתן שרייבט אויף דעם (תו מוהר"ן, סימן כ"א), "יעצט דערמאן איך זיך אז דאס איז מרומו אביסל אין די תורה, ווייל דער רבי זאגט דארט אז מען דארף צעשניידן די מלכות, וואס ווערט צעטיילט אין פיר, פון די פיר מלכיות פון די סטרא אחרא, און דעריבער שטייט "חתיבו לארבע", ער האט אים צעשניטן אויף פיר חלקים. און דאס קען אפשר זיין א שטיקל רמז אין דעם הייליגן רבינו'ס ווערטער אז מען דארף לייזן יסורים פיר מאל, כדי אפצושניידן די מלכות פון די פיר מלכיות פון די סטרא אחרא".

פארענדליכע קומט איר - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

"ויהי מאד להרגיל עצמו להתמיד בה מדוי יום ביום שעה מתקנת", אזוי ווי די דריי תפילות שהקריט מנהג מצריב איז באפון קבוע, נישט קיין חילוק אויב מען האט יעצט א געפיל, און אויב מען גייט יעצט אריבער שווערע צייטן, א איד גייט אין שול דאווענען די דריי תפילות; אזוי דארף מען טון מיט התבודדות.

מאך זיך א קביעות, יעדן טאג א געוויסע צייט - ווען די גייסט אין א ווינקל, אין א שטילע פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט, און רעד צום אייבערשטן אויף דיין אייגענע שפראך. בעט אים ער זאל דין העלפן, ער זאל דיך מקרב זיין צו אים. אז מען פאלגט דעם רבי'ן, מען מאכט התבודדות מיט א קביעות - דעמאלט איז מען זוכה, מען ווערט צוגעקלעבט צום אייבערשטן, מען איז זוכה אנצוקומען צו די העכסטע מדריגה וואס איז נאר שייך.

אז דו האסט נישט קיין דיבורים וואס צו רעדן צום אייבערשטן - קענסטו פון דעם אליין מאכן א געשריי און א געוואלד. דער רבי זאגט (ע"ה) "גם יוכל לעשות לו שיקה ויתפלה מזה בעצמו", מען קען פון דעם אליין מאכן א שמועס מיטן אייבערשטן, און בעטן דעם אייבערשטן, "נעל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו ותפלה שתרחם כל כך, עד שאינו יכול אפילו לדבר", און מען קען אויף דעם אליין שרייען; רבונו של עולם, קוק ווי נויט איך בין פון דיר, אז איך קען שוין נישט רעדן צו דיר, "ויבקש מאתו ותפלה ותחננונים שיחמל עליו ויתפתה פניו, שייכל לפניו שיהתן לפניו", און בעטן דעם אייבערשטן ער זאל רחמןות האבן אויף אים און אפגעבן די מויל, ער זאל קענען רעדן און בעטן אלעס וואס ער דארף פונעם אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאל אלקס האבן העלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה ושלח תשפ"ד)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה שלום שנימצלער הי"ו קרת יואל
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
מו"ה יואל משה מייזעלס הי"ו קרת ברסלב
צו די אפשערן פון זון זון שלום אלי' נ"י למזל טוב

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' חיזוק יומים וועגן טייערע שמחות, ווערט שטארק פארשפרייט

די "חיזוק יומי" פונעם ראש ישיבה שליט"א זענען ברייט באקאנט איבער די וועלט, דאס איז טעגליכע קורצע עצות און חיזוק וואס ווערט ארויסגעשניטן פון א לענגערע שיעור, און ווערט פארשפרייט איבער די וועלט צו צענדליגע טויזנטער אידן, און ווערט אויך איבערגעטייטשט אויף נאך עטליכע שפראכן.

אין די לעצטערע טעג איז גאר שטארק פארשפרייט געווארן עטליכע שטיקלעך איבער די נארישקייט פון אויסגעבן געלט אויף שמחות, בלויז צוליב קינדערישע גלוסט צו אביסל כבוד און אנערקענונג, בלויז ווייל "יעדער" טוט אזוי, ווייל "יענער" טוט אזוי, און צו נוצן דעם שכל בכלל. דער ראש ישיבה שליט"א האט ארויסגעברענגט די חזק ווי מענטשן וואס מוטשען זיך צו לייגן ברויט אויפן מיש, מוזן אבער קויפן א זילבערנע מנורה פאר'ן חתן, "וויזט מיר א בילד פון דעם הערליכע מנורה, ווייז מיר אויך די שטר פונעם חוב וואס דו האסט געבארגט עס צו קענען קויפן", מען דארף בלייבן זיצן ביז אין די פארטאגס שעה'ן צו אויסהערן דעם נארישן בדיחן וואס האט זיך צוגעגרייט א שיינע מעשה פון א בן מלך אויף גראמען, "אויב דער גראמער דארף די פאר דאלער, אפשר זאל מען צאמטשעלן דאס געלט גלייך פאר אים, פארוואס דארף דער מחותן זיך אנבארגן וועגן דעם?", וואס האט מען א טאג נאך די שמחה פון די אלע איבריגע געלט וואס מען האט אריינגעווארפן אין מיסן פאר מעכטיגע מוזיק, הערליכע בלומען, ווייל אלע אייניקלעך דארפן זיין "מעטשינג", און אזוי ווייטער אלע נארישקייטן וואס מענטשן טוען ביי שמחות, און עס ווערט נאר ערגער פון טאג צו טאג.

די חידוש איז אז יעדער האט הנאה צו הערן ווי מען רייסט ארונטער ווי נאריש מענטשן ווערן ווען עס קומט צו שמחות, ווייל יעדער זעט מיט די אייגענע אויגן די נארישקייט פון דעם ווען מען דער חבר אדער קרוב טוט עס, ווען עס קומט אבער צו די אייגענע שמחה פארלירט מען אבער דעם אייגענעם שכל, און דעמאלט קומט די צייט פאר די ארומיגע חברים און קרובים פון אלען אונטער זיין רוקן... די איינציגסטע כח וואס קען אפשטעלן די וואניציגקייט, איז נאר דער "כח הצדיק", דער רבי האט א כח אריינצוגעבן אביסל גלייכע שכל פאר'ן מענטש אין מח אריין, צו טון וואס איז ריכטיג.

דער ראש ישיבה שליט"א לייגט צו אז נישט דאס איז ברסלב, דער הייליגער רבי געבט אונז א לעבן מיט'ן אייבערשטן, א וועג ווי אזוי יעדער איד קען זיין נאנט צום אייבערשטן, ווי אזוי יעדער מענטש קען עפענען זיין מויל און זיך דורכשמועסן מיט'ן אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, אזוי ווי ער וואלט גערעדט צו א נאנטער חבר, אבער דאס איז א זייטיגע בענעפיט וואס מיר פארדינען אז מיר דארפן נישט לייזן פון הארץ ווייטאג ביי יעדע שמחה וואס מען מאכט, אז מען האט נישט פון וואו צו נעמען די איבריגע געלט.

אין א בריוו פאראנגענע וואך שרייבט דער ראש ישיבה שליט"א צו איינעם וואס גרייט זיך צו מאכן א פדיון הבן, ווי פאלגענד: "איך האב ערהאלטן אייער בריוו. מזל טוב פאר ענקער אייניקל, דער אייבערשטער זאל ענק געבן געזונט און נחת ביי די קינדער און די אייניקלעך בזכות וואס ענק טוען אזויפיל פאר הצפנה, ענק פארשפרייטן די עצות פון הייליגן רבי'ן; אזויפיל מענטשן זענען זיך מחי' מיט די קונטרסים וואס ענק זענען מתרגם מידי שבוע בשבוע.

אויף אייער פראגע ווי אזוי צו פראווען די סעודת פדיון הבן; מאכט א שיינע סעודה אין שטוב (אדער אין בית המדרש), רופט די עלטערן, די זיידעס און באבעס, און מאכט א פיינע סעודה. מאכט איך נישט נאריש מיט אויסגעבן געלט פאר טייערע סעודות; ממה נפשך, אויב מען האט די פאר איבריגע דאלער - זאל מען דאס ענדערש געבן פאר די פארפאלק, זיי העלפן לעבן, און געבן פאר צדקה, און אז מען האט נישט די פאר איבריגע דאלער - איז דאך זיכער נישט ווערד צו בארגן זיך צו באווייזן פאר משפחה און שכנים וכו'".

ווייטער אינעם בריוו שמועסט אויס דער ראש ישיבה שליט"א די טעמים פארוואס מען טיילט קנאבל און צוקער ביי א פדיון הבן. מען קען זען דעם גאנצן בריוו אינעם קונטרס "עצתו אמונה".

די טעגליכע "חיזוק יומי" קען מען הערן אויף "קול ברסלב", דורכן דרוקן 1.1.1. די נומערן פון "קול ברסלב", ווי אויך צו באקומען די "חיזוק יומי" אויף אנדערע אופנים, קען מען זען יעדע וואך אין די קעסטלעך ביים סוף פונעם גליון.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידי'ס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

718-387-2691

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו סיקן צו איך אהיים

חמין במוצאי שבת

אין די לאנגע מוצאי שבתים דערווארעמט אייך מיט גאר שיינע וועכנטליכע "חמין במוצאי שבת" איבער אלץ און אלעמען

קול ברסלב

212-444-9191

1, 4, 3

קוואל פון אמונה (פרויע) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 קאנאדא / 438-320-9090
בעלגיע / 3235003462 / ארגענטינא / 1152354380
חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 קאנאדא / 438-300-8080
בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינא / 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל / breslevcenter@gmail.com